

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 28. jūnijā *

Lieta T-158/03

Industrias Químicas del Vallés, SA, Moletdelvalesa [*Mollet del Vallés*] (Spānija), ko sākotnēji pārstāvēja K. Fernandess Visjens [*C. Fernández Vicién*], H. Savaters Marotiass [*J. Sabater Marotias*] un P. Gonsaless Espeho [*P. González-Espejo*], pēc tam Fernandess Visjens, Savaters Marotiass un I. Moreno-Tapija Rivass [*I. Moreno-Tapia Rivas*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienų Komisiju, ko pārstāv S. Pardo Kvintilans [*S. Pardo Quintillán*] un B. Dohertijs [*B. Doherty*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

par prasību atcelt Komisijas 2003. gada 2. maija Lēmumu 2003/308/EK neiekļaut metalaksilu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un atcelt atļaujas, kas piešķirtas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir šī aktīvā viela (OV L 113, 8. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta),

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tam sekojošo tiesas sēdi 2004. gada 8. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) paredz kārtību, kādā Kopienā atļauj laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un atsauc šādu atļauju. Direktīvas 91/414 4. pantā ir noteikts, ka “dalībvalstis nodrošina to, ka augu aizsardzības līdzeklis tiek atļauts vienīgi tad, ja tā sastāvā esošās aktīvās vielas ir uzskaitītas I pielikumā”. Nosacījumi aktīvo vielu

iekļaušanai I pielikumā ir precizēti Direktīvas 91/414 5. pantā. Tās iekļaut iespējams tikai tad, ja, ņemot vērā pašreizējās zinātnes un tehnikas atziņas, var paredzēt, ka aktīvo vielu saturošie augu aizsardzības līdzekļi atbildīs konkrētiem nosacījumiem attiecībā uz nekaitīgumu cilvēku vai dzīvnieku veselībai un videi.

2 Uz aktīvajām vielām, kas nav ierakstītas Direktīvas 91/414 I pielikumā, noteiktos apstākļos var attiecināt pārejas laika atkāpju režīmu. Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā ir noteikts, ka "12 gadu laikā pēc šīs direktīvas izziņošanas dalībvalsts var atļaut tādu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū savā teritorijā, kuri satur I pielikumā neiekļautas aktīvās vielas, kas jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas datuma". Šis divpadsmit gadu laikposms, kas beidzās 2003. gada 26. jūlijā, dažām vielām tika pagarināts līdz 2005. gada 31. decembrim ar Komisijas 2002. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 2076/2002, ar ko tiek pagarināts Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minētais laikposms un kas attiecas uz dažu aktīvo vielu neiekļaušanu minētās direktīvas I pielikumā un uz to augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuru sastāvā ir šīs vielas (OV L 319, 3. lpp.). Saskaņā ar šo regulu divpadsmit gadu laikposms tika pagarināts līdz 2005. gada 31. decembrim, "ja vien līdz minētajam datumam nav pieņemts lēmums iekļaut vai neiekļaut aktīvo vielu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā vai arī ja šo lēmumu līdz minētajam datumam nepieņem".

3 Šajā pārejas laikposmā saskaņā ar Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktu uz attiecīgajām aktīvajām vielām attiecina pārbaudes programmu, pēc tam tās vai nu ieraksta Direktīvas 91/414 I pielikumā, vai, gluži otrādi, tās tajā neieraksta, ja šīs vielas neatbilst Direktīvas 91/414 5. pantā izklāstītajām drošības prasībām vai ja "noteiktajā laikā" nav tikusi iesniegta informācija un dati, kas vajadzīgi pārbaudei. Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā ir arī noteikts, ka pārbaudes programmas kārtība ir izklāstīta Komisijas regulā.

- 4 Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulā (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 366, 10. lpp.), ir organizēta vairāku vielu pārbaudes procedūra saistībā ar to eventuālo ierakstīšanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Šo vielu skaitā minēts arī metalaksils, ko lieto, lai izstrādātu fungicīdus, ar kuriem apkaro dažādas lauksaimniecības kultūru slimības.
- 5 Ar Regulu Nr. 3600/92 noteiktā procedūra sākas ar interešu paziņošanu, kas izklāstīta šīs regulas 4. panta 1. punktā, kurā ir teikts, ka "ikviens ražotājs, kas vēlas nodrošināt šīs regulas I pielikumā minētās aktīvās vielas vai tās sāļu, esteru vai amīnu ietveršanu Direktīvas I pielikumā, to dara zināmu Komisijai sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā". Regulas Nr. 3600/92 devītajā apsvērumā ir teikts, ka, "lai nepieļautu, ka tiek dublēti darbi, jo īpaši eksperimenti ar mugurkaulniekiem, jāparedz īpaši noteikumi, lai stimulētu ražotājus iesniegt kolektīvu dokumentāciju".
- 6 Regulas Nr. 3600/92 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka pēc interešu paziņojumu izskatīšanas ikvienas aktīvās vielas pārbaudei tiek izvēlēta viena ziņotāja dalībvalsts. Par metalaksila ziņotāju dalībvalsti tika izvēlēta Portugāles Republika saskaņā ar Komisijas 1994. gada 27. aprīļa Regulu (EK) Nr. 933/94, ar ko nosaka augu aizsardzības līdzekļu aktīvās vielas un izraugās ziņotājas dalībvalstis Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3600/92 īstenošanai (OV L 107, 8. lpp.). Portugāles Republika par kompetento iestādi šā uzdevuma veikšanai izraudzījās Lauksaimniecības, lauku attīstības un zivsaimniecības ministrijas *Direcção-Geral de Protecção das Culturas* (Kultūru aizsardzības ģenerāldirekcija, turpmāk tekstā — "DGPC").
- 7 Kad šāda ziņotāja dalībvalsts ir izraudzīta, tad katram paziņojuma iesniedzējam saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu ir jānosūta tai

“kopsavilkuma dokumentācija” un “pilnā dokumentācija”, kas definētas minētās regulas 6. panta 2. un 3. punktā. Kopsavilkuma dokumentācijā ietilpst paziņojuma eksemplārs, informācija par aktīvās vielas izmantošanai ieteicamajiem nosacījumiem, kā arī tie kopsavilkumi un pārbaudžu rezultāti saistībā ar katru Direktīvas 91/414 III pielikuma punktu, kuriem ir nozīme saistībā ar minētās direktīvas 5. pantā izklāstīto kritēriju pārbaudi. Šī informācija attiecas uz vienu vai vairākiem aktīvās vielas izmantošanai ieteicamajiem nosacījumiem saistībā ar tās iekļaušanu direktīvas I pielikumā. Pilnajā dokumentācijā ietilpst protokoli un pilni ziņojumi par pētījumu attiecībā uz visu iepriekš minēto informāciju. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3600/92 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā ar 2000. gada 12. oktobra Regulu (EK) Nr. 2266/2000 izdarītos grozījumus (OV L 259, 27. lpp.), “iesniedzējam ir jāpierāda, ka saskaņā ar informāciju, kas iesniegta par vienu vai vairākiem preparātiem, kas paredzēti ierobežotam raksturīgu lietojumu diapazonam, iespējams izpildīt direktīvas [91/414] prasības attiecībā uz 5. pantā minētajiem kritērijiem”.

8 Iesniedzējam Komisijas noteiktā termiņā jānosūta ziņotājai dalībvalstij kopsavilkuma dokumentācija un pilnā dokumentācija. Metalakšsilam šis dokumentācijas iesniegšanas termiņš ar Regulu Nr. 933/94 bija noteikts 1995. gada 30. aprīlis un pēc tam ar Komisijas 1995. gada 21. septembra Regulu (EK) Nr. 2230/95, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 933/94 (OV L 225, 1. lpp.), pagarināts līdz 1995. gada 31. oktobrim. Iesniedzējiem saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu ir jānosūta kopsavilkuma dokumentācija un pilnā dokumentācija Komisijas apstiprinātiem citu dalībvalstu ekspertiem eventuālas vēlākas konsultēšanās vajadzībām.

9 Ziņotāja dalībvalsts izskata iesniegto kopsavilkuma dokumentāciju un pilno dokumentāciju un saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu tā “tūlīt pēc dokumentācijas izskatīšanas nodrošina, ka iesniedzēji iesniedz atjauninātu kopsavilkuma dokumentāciju pārējām dalībvalstīm un Komisijai”. Regulas Nr. 3600/92 7. panta 2. punkts ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 1997. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1199/97 (OV L 170, 19. lpp.),

paredz, ka jau no pārbaudes sākuma “ziņotāja dalībvalsts var lūgt iesniedzējus uzlabot vai papildināt šo dokumentāciju” un ka “tā var konsultēties ar citu dalībvalstu ekspertiem un lūgt papildu tehnisko vai zinātnisko informāciju no citām dalībvalstīm, lai palīdzētu veikt pārbaudi”.

- 10 Tad saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu ziņotāja dalībvalsts divpadsmit mēnešu laikā no dokumentācijas saņemšanas dienas uzraksta iesniegtās dokumentācijas novērtēšanas ziņojumu un nosūta to Komisijai. Šajā ziņojumā norāda, vai attiecīgā aktīvā viela ir ierakstāma Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 11 Direktīvā 91/414 cita starpā ir arī divi noteikumi, kas izklāstīti 13. un 14. pantā ar virsrakstu “datu prasības, datu aizsardzība un konfidencialitāte”.
- 12 Direktīvas 91/414 13. pants attiecas uz pieteikumiem, ko iesniedz, lai saņemtu atļauju laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir vielas, kuras jau ir ierakstītas šās direktīvas I pielikumā. Šis pants paredz cita pieteikuma iesniedzēja datu izmantošanu, ja pēdējais to atļāvis. Tā 13. panta 3. punktā ir paredzēts, ka, “piešķirot atļaujas, dalībvalstis neizmanto II pielikumā minēto informāciju pārējo pieteikuma iesniedzēju labā [..], ja vien pieteikuma iesniedzējs nav vienojies ar pirmo pieteikuma iesniedzēju, ka šādu informāciju var izmantot”. Turklāt saskaņā ar 13. panta 7. punktu “agrāk izsniegto atļauju turētājs vai turētāji un pieteikuma iesniedzējs veic visus nepieciešamos pasākumus, lai vienotos par informācijas apmaiņu un tādējādi izvairītos no izmēģinājumu, kas saistīti ar mugurkaulniekiem, dublēšanās”.

- 13 Tāpat saistībā ar pieteikumiem, ko iesniedz, lai saņemtu atļauju laist tirgū minētos līdzekļus, Direktīvas 91/414 14. pants paredz, ka "dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēju iesniegto informāciju, kas satur rūpnieciskus un komerciālus noslēpumus, glabā kā konfidenciālu, ja to lūdz pieteikuma iesniedzējs, kas vēlas, lai aktīvā viela tiktu iekļauta I pielikumā, vai augu aizsardzības līdzekļa atļaujas pieteikuma iesniedzējs un ja dalībvalsts vai Komisija atzīst pieteikuma iesniedzēja lūgumu par pamatotu". Šī konfidencialitāte ir ierobežota, jo 14. pantā ir noteikts šādi:

"Konfidencialitāti nepiemēro:

- aktīvās vielas vai vielu nosaukumiem un saturam un augu aizsardzības līdzekļa nosaukumam;

[..]

- fizikālķīmiskajiem datiem par aktīvo vielu un augu aizsardzības līdzekli;
- visiem veidiem, kādos aktīvo vielu vai augu aizsardzības līdzekli var padarīt nekaitīgu;
- to izmēģinājumu rezultātu kopsavilkumam, kuri ir veikti, lai noteiktu vielas vai līdzekļa efektivitāti un nekaitīgumu cilvēkiem, dzīvniekiem, augiem un videi;

- ieteicamajām metodēm un piesardzības pasākumiem, kas vērsti uz apiešanās, uzglabāšanas, transportēšanas, ugunsgrēka vai citu apdraudējumu samazināšanu;

- 4. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā un 5. panta 1. punktā minētajām pārbažu metodēm;

- [..]

Ja pieteikuma iesniedzējs izpauž informāciju, kas iepriekš bijusi konfidenciāla, viņam ir attiecīgi jāinformē kompetentā iestāde.”

¹⁴ Ziņojumu, kuru ziņotāja dalībvalsts ir iesniegusi Komisijai, tā var iesniegt dalībvalstu ekspertiem pārbaudei, un tā var arī sazināties ar vienu vai vairākiem paziņojuma iesniedzējiem saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 3. punktu, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1199/97. Konsultācijas pie dalībvalstu ekspertiem tiek kvalificētas kā līdzvērtīgu speciālistu veikta pārbaude (“*peer review*”). Šīs pārbaudes koordinēšanas un administrācijas darbu uztic ECCO (*European Commission Co-ordination*) uz līguma pamata, kas ir noslēgts ar Komisiju. Šīs pārbaudes laikā vienas dalībvalsts dokumentāciju un ziņojumu izskata vairāku dalībvalstu eksperti, lai apstiprinātu ziņotājas dalībvalsts veikto analīzi un noteiktu trūkstošo informāciju. Šī procedūra var ilgt no sešiem līdz deviņiem mēnešiem. Pēc pārbaudes un trūkstošās informācijas iegūšanas ziņotājas dalībvalsts ziņojumu izskata Pastāvīgā pārtikas ķēdes un dzīvnieku labturības komiteja (turpmāk tekstā — “komiteja”), ievērojot to pašu normu, kas grozīta ar 62. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, kurā paredzēti pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgie principi un prasības, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes izveide un procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.).

15 Regulas Nr. 3600/92 7. panta 3. punkta a) apakšpunkts, kas pievienots ar Regulu Nr. 1199/97, paredz, ka pēc šīs pārskatīšanas Komisija iesniedz komitejai vai nu direktīvas projektu, lai Direktīvas 91/414 I pielikumā iekļautu attiecīgo aktīvo vielu, vai lēmuma projektu, lai atceltu aktīvo vielu saturošu augu aizsardzības līdzekļu atļaujas, vai lēmuma projektu, lai atceltu šīs atļaujas, tomēr paredzot iespēju vēlreiz apsvērt aktīvās vielas iekļaušanu minētās direktīvas I pielikumā pēc tam, kad ir iesniegti papildu pārbaūžu rezultāti vai papildu informācija, vai lēmuma projektu, lai atliktu aktīvās vielas iekļaušanu minētajā pielikumā līdz papildu pārbaūžu rezultātu vai informācijas saņemšanai.

16 Tomēr Regulas Nr. 3600/92 7. panta 4. punkta pirmajā ievilkumā, kas papildināts ar Regulu Nr. 2266/2000, ir paredzēts, ka "gadījumā, kad pēc komitejā veiktās izskatīšanas izrādās, ka ir vajadzīgi dažu pārbaūžu rezultāti vai papildu informācija, Komisija nosaka termiņu, kurā attiecīgie rezultāti vai informācija ir jāiesniedz". Tajā ir precizēts:

"Šis termiņš ir 2002. gada 25. maijs, ja vien Komisija konkrētai aktīvai vielai nenosaka agrāku termiņu, izņemot tādu ilgtermiņa pētījumu rezultātus, kurus ziņotāja dalībvalsts un Komisija dokumentācijas pārbaudes laikā ir uzskatījusi par vajadzīgiem, un ir sagaidāms, ka līdz noteiktajam termiņam tie nebūs pilnībā pabeigti, ar noteikumu, ka iesniegtā informācija pierāda to, ka ir dots pilnvarojums veikt šādu izpēti un ka to rezultāti tiks iesniegti, vēlākais, līdz 2003. gada 25. maijam. Ārkārtas gadījumos, ja ziņotāja dalībvalsts un Komisija līdz 2001. gada 25. maijam nav varējuši noteikt šādus pētījumus, to pabeigšanai var noteikt alternatīvu datumu, ja vien iesniedzējs iesniedz ziņotājai dalībvalstij pierādījumus par to, ka viņš ir pilnvarots veikt šādus pētījumus trīs mēnešu laikā kopš dienas, kad saņemts pieprasījums pētījumu veikšanai, kā arī ja viņš līdz 2002. gada 25. maijam iesniedz pētījumu protokolu un pētījumu progresu ziņojumu."

- 17 Regulas Nr. 3600/92 7. panta 5. punktā ir paredzēts, ka “Komisija iesniedz komitejai lēmuma projektu par neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā atbilstoši tās 8. panta 2. punkta pēdējai daļai, ja [...] ziņotāja dalībvalsts ir informējusi Komisiju, ka 4. punkta pirmajā ievilkumā minētie rezultāti nav iesniegti noteiktajā termiņā”.
- 18 Saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 8. pantu, kas grozīts ar Regulu Nr. 2266/2000, kad ziņotāja dalībvalsts ir saņēmusi papildu izmēģinājumu rezultātus vai papildu informāciju, tai jāizskata šie rezultāti vai informācija, jāraugās, lai paziņojuma iesniedzējs to nosūtītu citām dalībvalstīm un Komisijai, kā arī vēlākais sešu mēnešu laikā kopš rezultātu vai informācijas saņemšanas dienas jānosūta ziņojums, kurā visa šī dokumentācija ir izvērtēta kopumā, pievienojot ieteikumu par attiecīgās aktīvās vielas iekļaušanu vai neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 19 Saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 8. panta 3. punktu, kas grozīts ar Regulu Nr. 2266/2000, Komisija, saņēmusi ziņotājas dalībvalsts uzrakstīto ziņojumu, nodod to komitejai izskatīšanai. Šai pantā ir noteikts, ka “pirms dokumentācijas un ziņojuma nosūtīšanas Komitejai Komisija informatīvos nolūkos izplata ziņotāja ziņojumu dalībvalstīm, kā arī var konsultēties ar ekspertiem no vienas vai vairākām dalībvalstīm”. Turklāt “Komisija saistībā ar ziņojumu par konkrētajām aktīvajām vielām vai ziņojuma daļām attiecībā uz aktīvo vielu var konsultēties ar dažiem vai visiem iesniedzējiem”, precizējot, ka “ziņotāja dalībvalsts saistībā ar šīm konsultācijām sniedz vajadzīgo tehnisko un zinātnisko palīdzību”. Pēc komitejas veiktās izskatīšanas Komisija iesniedz lēmuma projektu par aktīvās vielas iekļaušanu vai neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

Prāvas rašanās fakti

- 20 Prasītāja, *Industrias Químicas del Vallés, SA* (turpmāk tekstā — “*IQV*” vai “prasītāja”) ir saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem reģistrēts uzņēmums, kuras darbības joma ir augu aizsardzības līdzekļu, dzīvnieku barības un ķīmijas izstrādājumu ražošana un tirgošana. No 1994. gada februāra *IQV* importē Spānijā metalaksilu un pārdod līdzekļus, kuros ir šī aktīvā viela, Itālijā, Spānijā, Grieķijā, Portugālē un vairākās trešās valstīs. *IQV* importēto metalaksilu ražo uzņēmums *Rallis India Ltd* (turpmāk tekstā — “*Rallis*”).
- 21 Prasītāja un *Ciba Geigy AG* (kas vēlāk kļuva par *Novartis AG* un pēc tam par *Syngenta AG*; turpmāk tekstā — “*Syngenta*”), kas arī ir uzņēmums, kas savulaik tirgoja līdzekļus, kuru sastāvā ir metalaksils, paziņoja Komisijai par savu nodomu iesniegt dokumentāciju, lai iekļautu šo vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Pirms dokumentācijas iesniegšanas *IQV* un *Syngenta* izrādīja interesi par iespēju izdarīt to kolektīvi. Tās apmainījās ar dienesta vēstulēm un sarīkoja sanāksmes, lai izveidotu projekta grupu (“*task force*”) vienotas kopējas dokumentācijas izstrādei. *Syngenta* tomēr vēlāk izlēma iesniegt savu dokumentāciju atsevišķi. *IQV* īpaši uzsvēra, ka *Syngenta* jau no paša sākuma pret kolektīvu dokumentācijas izstrādi izturējās naidīgi.
- 22 Beigās *Syngenta* un prasītāja iesniedza Portugāles iestādēm katra savu dokumentāciju attiecīgi 1995. gada 19. un 26. aprīlī, t.i., pirms Regulā 2230/95 noteiktā 1995. gada 31. oktobra termiņa.
- 23 Izskatījušas šo dokumentāciju, Portugāles iestādes atzina, ka *Syngenta* iesniegtā dokumentācija “būtībā ir pilnīga”, bet *IQV* dokumentācija tāda nav. *IQV* 1996. gada 22. martā saņēma no *DGPC* vēstuli ar šo atzinumu un sāka papildināt savu

dokumentāciju atbilstoši Portugāles iestāžu noteiktajam grafikam. 1996. gada 12. aprīlī *IQV* norādīja Portugāles iestādēm, ka vairākums datu, uz kuru trūkumu tās bija norādījušas, būs pieejamas līdz 1996. gada jūnija beigām. 1996. gada 27. maijā Portugāles iestādes informēja *IQV* par savu piekrišanu termiņam, kas noteikts, lai iesniegtu trūkstozo informāciju, īpaši uzsverot arī nepieciešamību noteikt termiņu citu konkrētu informācijas elementu iesniegšanai.

- 24 1997. gada 3. jūnijā Portugāles iestādes nosūtīja *IQV* vēstuli, norādot, ka tās dokumentāciju vēl aizvien nevar uzskatīt par pilnīgu. *DGPC* paskaidroja, ka trūkst būtisku izmēģinājumu gandrīz visās jomās, kas paredzētas Direktīvā 91/414, proti, attiecībā uz atlieku analīzes metodi, toksikoloģiju, atliekām, atrašanos un uzvedību vidē, ekotoksikoloģiju. *DGPC* precizēja, kādi ir šie pētījumi, un norādīja, kādas informācijas trūkst.
- 25 1997. gada 30. septembrī *IQV* norādīja Portugāles iestādēm, ka vairākums prasītās informācijas varētu tikt sniegts deviņu mēnešu laikā, t.i., vēlākais 1998. gada jūnijā.
- 26 1998. gada 11. maijā *Syngenta* informēja Portugāles iestādes, ka tā izstāsies no metalaksila pārbaudes procedūras. *Syngenta* 1998. gada 15. maijā arī lūdza, lai tai tiktu atdota atpakaļ kopsavilkuma dokumentācija un pilnā dokumentācija, ko tā bija iesniegusi procedūras veikšanai. Līdz ar to *IQV* palika vienīgais uzņēmums, kas piedalījās metalaksila pārbaudes procedūrā, bet tai laikā tas vēl nebija pilnībā apkopojis visu dokumentāciju. Pēc izstāšanās no procedūras *Syngenta* 2002. gada 15. jūlijā pierēģistrēja metalaksilu-*M*, kas ir aktīvā viela, kuras īpašības ļoti līdzinās metalaksilam.
- 27 1998. gada 27. jūlijā *IQV* tika informēta par *Syngenta* izstāšanos no metalaksila pārbaudes procedūras.

- 28 Ar 1999. gada 15. janvāra vēstuli *IQV* norādīja *DGPC* par savu pienākumu izmantot visu informāciju un dokumentus, ko iesnieguši visi paziņojuma iesniedzēji. *IQV* turklāt īpaši uzsvēra, ka, ja no tās tiek pieprasīta pilna dokumentācija, tad tai vajadzīgs papildu laiks, lai tā spētu izstrādāt un apkopot visu vajadzīgo informāciju. *IQV* pieminēja, ka vēlas, lai *DGPC* informētu Komisiju par tās nostāju.
- 29 Ar 1999. gada 5. februāra un 1999. gada 15. marta vēstulēm attiecīgi *DGPC* un *IQV* lūdza Komisijas atzinumu par to, vai ziņotāja dalībvalsts var lietot pētījumu, ko atsūtījis paziņojuma iesniedzējs, kas vēlāk izstājies no aktīvās vielas pārbaudes procedūras. *IQV* vērsa Komisijas uzmanību arī uz to, ka tās dokumentācija nav pilnīga un, tā kā no tās tiek pieprasīta pilnā dokumentācija, tai ir nepieciešams papildu laiks.
- 30 Ar 1999. gada 19. jūlija vēstuli Komisija informēja Portugāles iestādes par to, ka tā uzskata, ka apstākļi, ka iesniedzējs ir izstājies no aktīvās vielas pārbaudes procedūras, neliedz dalībvalstij, kurai ir jāsaņem dokumentācija, ņemt vērā visu informāciju, kas ir tās rīcībā, tostarp informāciju, ko ir iesniedzis šis iesniedzējs. Šīs vēstules 6. punktā ir teikts šādi:

“Tomēr pieteikuma iesniedzējam [šai gadījumā — tam, kurš patur spēkā savu paziņojumu] ir jāsniedz ziņotājai dalībvalstij konkrētas garantijas:

- tam jāuzņemas atbildība iesniegt ziņotājai dalībvalstij, citām dalībvalstīm, Komisijai un ekspertiem, kas minēti 7. panta 2. punktā (“*peer review*”), kopsavilkuma dokumentāciju un, vajadzības gadījumā, pilno dokumentāciju saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu;

— tam pietiekamā veidā jāatbild uz ziņotājas dalībvalsts pieprasījumiem attiecībā uz uzlabojumiem vai papildinājumiem šai dokumentācijā, sagatavojot pārbaudes ziņojumu un [vēlāk], kad saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 2. punktu ziņojums tiek izskatīts Komisijas līmenī.”

31 1999. gada 28. oktobrī Portugāles iestādes informēja *IQV*, ka tās ir gatavas sagatavot metalaksila pārbaudes ziņojumu, izmantojot visu savā rīcībā esošo informāciju, tostarp informāciju, kas bija iekļauta *Syngenta* dokumentācijā. Portugāles iestādes tomēr precizēja, ka gadījumā, ja pārbaudes laikā rastos papildu jautājumi vai būtu vajadzīgi papildu dati, jautājumi un lūgumi sniegt papildu informāciju tiks sūtīti *IQV*. Portugāles iestādes norādīja, ka lūgs *Syngenta* iesniegt to datu sarakstu, kurus tā uzskata par aizsargātiem.

32 2001. gada 26. janvārī saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. pantu Portugāles iestādes nosūtīja Komisijai savu metalaksila pārbaudes ziņojumu, kas bija izstrādāts uz *Syngenta* un *IQV* iesūtītās dokumentācijas pamata. Portugāles iestādes šai ziņojumā norādīja, ka ir vajadzīga konkrēta papildinformācija, lai varētu pabeigt šīs vielas pārbaudi, un ka pagaidām vēl nav iespējams ierosināt iekļaut minēto vielu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

33 Ar 2001. gada 9. janvāra vēstuli *ECCO* lūdza *IQV* aizpildīt tabulu par pētījumu attīstības gaitu. *IQV* aizpildīja tabulas C aili un 2001. gada 9. martā nosūtīja to pa e-pastu. No šīs 2002. gada 14. oktobrī atjauninātās tabulas esot izrietējis, ka daļa pieprasītās informācijas būs pieejama tikai 2004. gada septembrī (vielas suspensīvā stabilitāte) un ka daži pētījumi par atlikumu augsnē, ūdenī un gaisā tiks iesniegti

tikai 2003. gada maijā. Pētījumi turklāt būs pieejami tikai 2002. gada decembra beigās (piemēram, pētījums par toksiskumu ūdens organismiem un bitēm) vai 2003. gada maijā (piemēram, pētījums par toksiskumu zemes mikroorganismiem).

34 Ar 2001. gada 2. un 15. februāra vēstulēm Portugāles iestādes lūdza *IQV* līdz 2001. gada 15. martam nosūtīt dalībvalstīm un Komisijai atjauninātu kopsavilkuma dokumentāciju saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un, ja tas tiktu pieprasīts, arī pilno metalaksila dokumentāciju.

35 2001. gada 26. martā Komisija informēja *IQV*, ka, tā kā *IQV* nav atsūtījusi tai atjauninātu kopsavilkuma dokumentāciju prasītajā termiņā, Komisija un dalībvalstis nespēs veikt lietderīgu pārbaudi un izdarīt secinājumus par metalaksilu. Komisija norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu iesniedzējiem ir jāiesniedz kopsavilkuma dokumentācija un — pēc katras dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma — pilnā dokumentācija. Tā kā tas nav noticis, Komisija norādīja, ka tā paredz ierosināt pieņemt lēmumu par metalaksila neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

36 Ar Komisijai adresētu 2001. gada 4. maija vēstuli *IQV* paskaidroja, ka tā analizē dažu *Syngenta* pētījumu atkārtošānai vajadzīgo laiku un izmaksas, lai spētu ievērot termiņu, kas beidzas 2002. gada maijā. *IQV* precizēja, ka tobrīd vēloties vienīgi iegūt aizsargātos *Syngenta* pētījumus. *IQV* turklāt jautāja Komisijai, vai dokumentācija citām dalībvalstīm Portugāles Republikai ir jāizplata uz *IQV* rēķina.

- 37 *IQV* 2001. gada 7. jūnija vēstulē, kas adresēta Komisijai, uzskaitīja virkni *Syngenta* dokumentācijā iekļautu aizsargātu pētījumu. *IQV* uzsvēra, ka ir maz ticams, ka *Syngenta* piekritīs pārdot tai savus pētījumus. *IQV* arī paskaidroja, ka minētos pētījumus var atkārtot, ievērojot termiņu, kas beidzas 2002. gada maijā.
- 38 Lai izstrādātu pilno dokumentāciju, *IQV* 2001. gada 7. jūnijā sazinājās ar *Syngenta*, piedāvājot no *Syngenta* nopirkt dažus pētījumus, ko tā bija veikusi paziņojuma ietvaros (pētījumus, kas bija iekļauti tās kopsavilkuma dokumentācijā un pilnajā dokumentācijā).
- 39 Ar savu 2001. gada 11. jūlija vēstuli Komisija lika saprast, ka, ja *IQV* rīcībā nav pilnās dokumentācijas, tā droši vien nespēs saprātīgā termiņā atbildēt uz dalībvalstu vai Komisijas jautājumiem par metalaksilu. Komisija turklāt uzsvēra, ka galīgais lēmums par metalaksilu ir jāpieņem līdz 2003. gada jūlijam. Atbildot uz jautājumu par Portugāles iestāžu veikto dokumentu pārsūtīšanu citām dalībvalstīm, Komisija atzina, ka minētā iespēja nav izslēdzama, ja to izplatīšanas darbs ziņotājai dalībvalstij rada tikai administratīvu slodzi.
- 40 2001. gada 10. septembrī *Syngenta* nosūtīja *IQV* vēstuli, norādot, ka tā atsakās pārdot *IQV* savus pētījumus, kas veikti, gatavojot metalaksila dokumentāciju.
- 41 2001. gada 26. septembrī Portugāles iestādes informēja *IQV*, ka tās atsakās nosūtīt *Syngenta* sagatavoto kopsavilkuma dokumentāciju un pilno dokumentāciju dalībvalstīm un Komisijai.

- 42 2001. gada 15. oktobrī Komisija norādīja IQV, ka sakarā ar *Syngenta* atteikumu pārdot IQV savus pētījumus un Portugāles iestāžu atteikumu kopēt un izsūtīt dokumentāciju tā nespēs konsultēties ar dalībvalstu ekspertiem par metalaksilu.
- 43 2002. gada 8. marta vēstulē Komisija informēja IQV, ka metalaksila neiekļaušana Direktīvas 91/414 I pielikumā tai šķiet vienīgais iespējamais risinājums. Tā norādīja, ka nepagarinās 2003. gada 25. jūlija termiņu, kas paredzēts Direktīvā 91/414. Komisija minēja, ka tā nespēj efektīvi veikt pārbaudi ar dalībvalstu ekspertiem. Komisija paskaidroja, ka pēc pieredzes tā ir pārliecinājusies, ka ekspertu veiktas salīdzinošas pārbaudes gaitā vienmēr tiek pieprasīti jauni pētījumi vai precizējumi. Ekspertu veiktā salīdzinošā pārbaude tiktu bloķēta, ja IQV rīcībā nebūtu informācijas, kas bija ietverta *Syngenta* dokumentācijā. IQV tad būtu jāveic jauni pētījumi, kas prasītu pagarināt termiņus un radītu zināmu neskaidrību. Šī neskaidrība rastos tāpēc, ka, neraugoties uz jaunu pētījumu iesniegšanu dokumentācijas papildināšanai (t.i., iesniedzot pētījumus, kuru nebija pat *Syngenta* dokumentācijā), IQV nespētu atbildēt uz ekspertu jautājumiem par *Syngenta* dokumentētajiem pētījumiem, jo *Syngenta* dokumentācijas saturs tai nav zināms. Komisija turklāt piebilda, ka Portugāles iestādes uzskata, ka tām nav jāatbild uz jautājumiem, kas rodas dalībvalstu ekspertu pārbaudes laikā.
- 44 Ar 2002. gada 1. aprīļa vēstuli IQV informēja Komisiju, ka tā ir gatava veikt visus vajadzīgos pētījumus, lai panāktu metalaksila iekļaušanu pielikumā, ja vien tai tiktu piešķirts jauns pārejas laikposms, kura laikā šo vielu nebūtu jāizņem no tirdzniecības.
- 45 2002. gada 12. aprīlī IQV nosūtīja Komisijai kopsavilkuma dokumentāciju un apliecināja savu lēmumu izstrādāt arī pilno dokumentāciju.

- 46 Ar 2002. gada 6. jūnija vēstuli Komisija informēja IQV, ka termiņu ilgāk par 2003. gadu varētu pagarināt tikai tām aktīvajām vielām, par kurām līdz 2003. gada 31. decembrim būs pieejamas pilnīgas ziņas. Komisija uzskatīja, ka ir skaidrs, ka IQV pilnā dokumentācija šai datumā nebūs pieejama un ka *Syngenta* izstāšanās no paziņojumu procedūras nav attaisnojums, lai metalakšilam noteiktu no citām aktīvajām vielām atšķirīgu kārtību. Līdz ar to Komisija paziņoja, ka ir spiesta sniegt priekšlikumu metalakšilu Direktīvas 91/414 I pielikumā neiekļaut. Tā tomēr norādīja, ka IQV var iesniegt dokumentāciju, lai reģistrētu metalakšilu kā jaunu aktīvo vielu.
- 47 Ar 2002. gada 14. jūnija vēstuli IQV norādīja, ka turpina veikt vajadzīgos pētījumus, lai novērstu nepilnības, kuras ziņojumā norādījušas Portugāles iestādes. IQV precizēja, ka pētījumus paredzēts pabeigt 2003. gada maijā. Attiecībā uz iespēju iesniegt dokumentāciju metalakšila reģistrēšanai jaunas aktīvās vielas statusā, IQV precizēja, ka tas nebūs iespējams ātrāk kā 2005. gada beigās. IQV piemetināja, ka apņemšanās izstrādāt šo dokumentāciju tai nozīmē būtiskus finansiālus ieguldījumus. IQV nobeigumā piebilda, ka tā izstrādās šo dokumentāciju ar nosacījumu, ka Komisija tai garantēs pārejas laikposmu metalakšilam, lai IQV pārbaudes procedūras laikā nezaudētu tirgus daļas.
- 48 Pēc ECCO 2001. gada 9. februāra lūguma IQV aizpildīja tabulu, kura bija izstrādāta uz ziņotājas dalībvalsts ziņojuma pamata un kurā bija konkrēti informācijas pieprasījumi. IQV aizpildīja šo tabulu, aktualizējot informāciju uz 2002. gada 14. oktobri (skat. iepriekš 33. punktu).
- 49 Komiteja 2002. gada 18. un 19. oktobra sanāksmē apstiprināja lēmuma projektu neiekļaut metalakšilu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Savā ziņojumā komiteja paskaidroja, ka IQV ir nepilnīga dokumentācija, līdz ar to nav iespējams veikt detalizētu metalakšila izvērtēšanu saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 3. punktu.

IQV nespēs atbildēt uz dalībvalstu jautājumiem par *Syngenta* pētījumu un nespēs arī iesniegt papildu pētījumus.

50 2003. gada 2. maijā Komisija pieņēma Lēmumu 2003/308/EK par metalaksila neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā (OV L 113, 8. lpp.; turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”).

Process

51 Ar 2003. gada 9. maijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu prasītāja cēla prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu.

52 Ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā tai pašā datumā, prasītāja saskaņā ar EK līguma 242. pantu iesniedza lūgumu apturēt Apstrīdētā lēmuma izpildi.

53 Ar 2003. gada 5. augusta rīkojumu *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija (T-158/03 R, *Recueil*, II-3041. lpp.) Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs noraidīja šo lūgumu atlikt izpildi, paredzot lēmumu par tiesāšanās izdevumiem pieņemt vēlāk.

54 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts Tiesas kancelejā 2003. gada 22. augustā, *IQV* saskaņā ar EK līguma 225. pantu un Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 57. panta 2. daļu pārsūdzēja iepriekš minēto rīkojumu *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija.

- 55 Ar 2003. gada 21. oktobra rīkojumu *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija (C-365/03 P(R), *Recueil*, I-12389. lpp.) Tiesas priekšsēdētājs atcēla iepriekš minēto 2003. gada 5. augusta rīkojumu *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija un noteica, ka Apstrīdētā lēmuma izpilde ir atliekama, paredzot lēmumu par tiesāšanās izdevumiem pieņemt vēlāk.
- 56 Pirmās instances tiesa uz tiesneša ziņotāja ziņojuma pamata nolēma uzsākt mutvārdu procesu. Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Pirmās instances tiesa 2004. gada 12. oktobrī aicināja lietas dalībniekus atbildēt uz rakstveida jautājumiem. Prasītāja un atbildētāja iesūtīja atbildes uz jautājumiem attiecīgi 2004. gada 5. un 8. novembrī.
- 57 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi tika uzklauti tiesas sēdē, kas notika 2004. gada 8. decembrī. Otrās palātas priekšsēdētājs mutvārdu procesu noslēdza 2005. gada 22. februārī.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 58 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, to skaitā izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru.

59 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepamatotu;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

60 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmais pamats ir balstīts uz Apstrīdētā lēmuma pretlikumību, ciktāl tas pieņemts, kļūdaini un nekonekventi interpretējot Direktīvu 91/414 un Regulu Nr. 3600/92. Otrais pamats ir balstīts uz samērīguma principa pārkāpumu. Trešais pamats ir balstīts uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.

1. *Pirmais pamats — kļūdaina un nekonekventa Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 interpretācija*

61 Prasītāja sadala šo pamatu trijās daļās. Pirmkārt, *IQV* apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 noteikumiem, kā arī to piemērošanas noteikumiem. Otrkārt, *IQV* apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas iecerei un mērķim. Šīs divas daļas tiks aplūkotas kopā. Treškārt, *IQV* uzskata, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā Komisijas interpretācijai saistībā ar *Syngenta* iesniegto pētījumu izmantošanu

ziņotājas dalībvalsts ziņojuma izstrādē. Turklāt Pirmās instances tiesa uzskata, ka ir lietderīgi pārgrupēt dažus prasītājas argumentus, iekļaujot tos ceturtajā šo pamatu daļā, kuras pamatā ir arguments, ka Komisija ir balstījusies uz nepamatotu pieņēmumu, kas ir pretrunā spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Pretruna starp Apstrīdēto lēmumu un, no vienas puses, Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 noteikumiem, kā arī to piemērošanas noteikumiem un, no otras puses, aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas ieceri un mērķi

Par IQV pienākumu izstrādāt pilno dokumentāciju

— Lietas dalībnieku argumenti

- 62 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas prasība pieprasīt no katra paziņojuma iesniedzēja pilno dokumentāciju kolektīvu aktīvo vielu paziņojumu iesniegšanas gadījumā ir pretlikumīga. Šāda prasība iesniegt pilno dokumentāciju neesot savietojama ar pienākumu pēc iespējas iesniegt kolektīvu dokumentāciju saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktu. Tā esot pretrunā arī Regulas Nr. 3600/92 devītajam apsvērumam, kas paredz nepieļaut dubultu pētījumu vai izmēģinājumu izmantošanu ar mugurkaulniekiem (skat. iepriekš 5. punktu).
- 63 Prasītāja piemetina, ka visvienkāršāk no dubultdarba var izvairīties, ieviešot pārskatāmu mehānismu, kas liktu gan lielajiem, gan vismazākajiem uzņēmumiem darīt zināmus savus datus un pētījumus, kā tas notiek ASV un vairākās dalībvalstīs, piemēram, Spānijas Karalistē.

64 IQV atsaucas arī uz Direktīvas 91/414 13. panta 7. punktu, kuram, pēc tās domām, ir tāds pats mērķis (skat. iepriekš 12. punktu).

65 Prasītāja saistībā ar Komisijas publicētajiem piemērošanas noteikumiem par dažiem pārbažu aspektiem piemin kādu 2002. gada 1. jūnija darba dokumentu, kurš skar katras dalībvalsts pieprasīto kopsavilkuma dokumentācijas un pilnās dokumentācijas eksemplāru skaitu. Prasītāja paskaidro, ka šis dokuments liecinot, ka ne visas dalībvalstis pieprasa pilno dokumentāciju visām aktīvajām vielām. Tādējādi aktīvās vielas atkārtotās pārbaudes procedūrā nav obligāti jānodod pilnās dokumentācijas eksemplārs visām dalībvalstīm.

66 Replikā prasītāja precizē, ka 1999. gada 19. jūlija vēstulē (skat. iepriekš 30. punktu) Komisija, tostarp uz Regulas Nr. 3600/92 7. panta pamata, bija paskaidrojusi, ka ziņotāja dalībvalsts, izstrādājot metalaksla atkārtotās pārbaudes ziņojumu, var lietot visus tās rīcībā esošos datus, nevis tikai tos, ko iesnieguši paziņojumu iesniedzēji vai ieinteresētās puses. Prasītāja apgalvo, ka DGPC savā 1999. gada 28. oktobra vēstulē nav no tās pieprasījusi atkārtot pētījumus, kas atrodami *Syngenta* pilnajā dokumentācijā. Tā ir tikai norādījusi, ka prasītāja būs vienīgā kontaktpersona, kam būs jāatbild uz jautājumiem un jāsniedz papildu informācija.

67 Prasītāja arī uzskata, ka šāda prasība ir pretrunā aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas iecerei un legītimajam mērķim. Šīs sistēmas uzdevums ir garantēt Eiropas tirgū laisto aktīvo vielu drošumu, proti, lai tās neapdraudētu ne cilvēku, ne dzīvnieku veselību, kā arī vidi. Lai panāktu šo rezultātu, ar pētāmo aktīvo vielu ir jāveic virkne zinātnisku pētījumu. Pilnajai dokumentācijai ir obligāti jābūt, tomēr nedz Direktīva 91/414, nedz Regula Nr. 3600/92 neparedz šiem pētījumiem konkrētu izcelsmi vai konkrētu autoru.

- 68 *IQV* uzskata, ka aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas mērķis nevar būt privilēģiju sniegšana tikai lielajiem starptautiskajiem uzņēmumiem, kuri bija vai ir aktīvo vielu rūpnieciskā īpašuma tiesību turētāji. Faktiski vienīgi šādiem starptautiskajiem uzņēmumiem ir pilnā dokumentācija, kas ļauj tiem aizstāvēt aktīvās vielas vieniem pašiem. Šiem starptautiskajiem uzņēmumiem atšķirībā no mazajiem uzņēmumiem ir aktīvās vielas izgudrošanas patenti un attiecīgi pētījumi. Aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas mērķi nevar pārvērst par instrumentu, kas palīdz pagarināt likumīgos monopolus, kas izriet no patentiem. Patentu likumīgais monopols būtu jāierobežo, un vajadzības gadījumā to sniegtās priekšrocības būtu jāļauj izmantot arī citiem uzņēmējiem, kas darbojas tirgū.
- 69 Prasītāja piemetina, ka šīs lietas kontekstā no *IQV* pieprasīt pilno dokumentāciju būtu pretēji pārbaudes sistēmas garam, jo tas dotu priekšrocības tikai lielajiem uzņēmumiem un diskriminētu mazākos, saglabājot lielo uzņēmumu likumīgos monopolus, kas izriet no patentiem. Prasītāja vairākkārt piemin metalaksilu-M, kas ir aktīvā viela, kuras īpašības ļoti līdzinās metalaksilam un par kuru *Syngenta* 2002. gadā iesniedza paziņojumu, un kas tika iekļauts Direktīvas 91/414 I pielikumā. *IQV* apgalvo, ka, atļaujot izmantot metalaksilu-M, kas ir metalaksila aizstājējs, *Syngenta* tiek dota iespēja iegūt dominējošu stāvokli augu aizsardzības līdzekļu — fungicīdu tirgū.
- 70 Komisija iestājas pret visiem prasītājas argumentiem. Tā precizē, ka Apstrīdētais lēmums ir pieņemts, jo, tā kā *IQV* rīcībā nebija pilnās dokumentācijas, *Syngenta* izstāšanās no pārbaudes procedūras un atteikšanās pārdot *IQV* pētījumus, kas attiecās uz *Syngenta* pilno dokumentāciju, neļāva pabeigt metalaksila pārbaudi. Turklāt Komisija uzskata, ka *IQV* nav spējusi nedz iesniegt papildu informāciju, kas no tās pieprasīta, pamatojoties uz ziņotājas dalībvalsts ziņojumu, nedz papildināt savu dokumentāciju noteiktajos termiņos un ka līdz ar to tā pārkāpusi savas vairākkārtējās apņemšanās šai lietā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

71 Vispirms jākonstatē, ka šai gadījumā *IQV* un *Syngenta* neiesniedza kopīgu paziņojumu. Runa ir par diviem atsevišķiem paziņojumiem, jo mēģinājums panākt kopīga paziņojuma iesniegšanu cieta neveiksmi. Lai pastāvētu kopīgs paziņojums, ir nepieciešama iepriekšēja pušu vienošanās. Šai gadījumā *IQV* un *Syngenta* nespēja vienoties kopējam darbam, lai būtu iespējams pārbaudīt aktīvo vielu metalaksilu. Līdz ar to šai lietā nevar piemērot noteikumus, kas attiecas uz kopīgiem paziņojumiem.

72 Ja paziņojumus iesniedz atsevišķi, tad tas nozīmē, ka ikvienam paziņojuma iesniedzējam ir jābūt pilnai dokumentācijai. Šai ziņā precīzi noteikumi ir izklāstīti Regulā Nr. 3600/92.

73 Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punkts paredz, ka 5. panta 4. punktā noteiktajā termiņā paziņojuma iesniedzējiem jāiesniedz ziņotājai dalībvalstij kopsavilkuma dokumentācija un pilnā dokumentācija. No šīs normas, kā arī no 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ka pienākums sagatavot kopsavilkuma dokumentāciju un pilno dokumentāciju gulstas uz katru paziņojuma iesniedzēju. Tas, ka *Syngenta* ir izstājusies no procedūras, negroza *IQV* saistības. Šādu vērtējumu nevar atspēkot arī apstākļi, ka Regula Nr. 3600/92 paredz, ka ir vēlams iesniegt kolektīvu dokumentāciju. Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punkts neuzliek pienākumu iesniegt kolektīvu dokumentāciju, bet tikai rosina tās iesniegšanu. Šis konstatējums ļauj arī noraidīt prasītājas argumentu, kura pamatā ir Regulas Nr. 3600/92 devītais apsvērums. Līdz ar to prasītājas arguments saistībā ar pienākumu iesniegt kolektīvu dokumentāciju ir noraidāms.

- 74 Attiecībā uz prasītājas argumentu, kura pamatā ir Direktīvas 91/414 13. panta 7. punkts, ir jāatzīmē, ka šie noteikumi attiecas tikai uz augu aizsardzības līdzekļu, kuros ir tādas aktīvās vielas, kuras jau ir ierakstītas Direktīvas 91/414 I pielikumā, atļaujām. Tādējādi šai lietā minēto pantu piemērot nevar.
- 75 Arī *IQV* arguments, kura pamatā ir iepriekš minētais Komisijas 2002. gada 1. jūnija darba dokuments, ir nevietā. Komisija paskaidroja, ka dalībvalstis parasti lūdz pilnās dokumentācijas eksemplāru, un pret šiem paskaidrojumiem nekādi iebildumi netika celti. Turklāt šis dokuments neskar tiesību aktos noteikto pienākumu iesniegt pilno dokumentāciju.
- 76 Attiecībā uz pārbaudes sistēmas garu un mērķi ir jāuzskata, ka pārbaudes mērķis ir izvērtēt aktīvo vielu kaitīgumu cilvēku vai dzīvnieku veselībai un videi. Neraugoties uz to, kā pamatoti uzsver Komisija, tas, ka aktīvā viela ir nekaitīga, ir jāpierāda paziņojuma iesniedzējam, kura pienākums ir iesniegt kopsavilkuma dokumentāciju un pilno dokumentāciju. Tā kā *IQV* nebija pieejama *Syngenta* dokumentācija un *Syngenta* atteicās pārdot savus pētījumus, vienīgais iespējamais risinājums *IQV* bija iesniegt pašai savus pētījumus, lai izstrādātu pilno dokumentāciju.
- 77 Runājot par prasītājas argumentiem par likumīgajiem monopoliem, kas izriet no patentiem, ir jāuzsver, ka nedz Direktīvā 91/414, nedz Regulā Nr. 3600/92 nav minēta vajadzība aizsargāt konkurenci vai izvairīties no pārāk ilgas likumīgo monopolu, kas izriet no patentiem, darbības. Šajos tiesību aktos turklāt nav juridiska pamata, kas ļautu Komisijai piespiest uzņēmumus dalīties pētījumos vai informācijā.
- 78 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas argumenti, ar kuriem tā cenšas apstrīdēt pilnās dokumentācijas izstrādes pienākumu, ir noraidāmi.

Par *IQV* dokumentācijas iesniegšanai atvēlēto termiņu pretlikumību

— Lietas dalībnieku argumenti

79 Prasītāja skaidro, ka Komisija, pieprasot no *IQV* pilno dokumentāciju termiņā, kas noteikts Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktā, ir rīkojusies pretlikumīgi. Prasītājasprāt, tieši Komisija ir nostādījusi *IQV* situācijā, kurā šo termiņu ievērot nav bijis iespējams. No sākuma savā 1999. gada 19. jūlija vēstulē *DGPC* (skat. iepriekš 30. punktu) Komisija norādīja, ka ziņotāja dalībvalsts pārbaudes veikšanai var ņemt vērā visu informāciju, kas ir tās rīcībā. Pēc šīs vēstules *DGPC* 1999. gada 28. oktobrī informēja *IQV*, ka tā turpinās savu pārbaudi, vadoties no visas pieejamās informācijas, un ka *IQV* būs vienīgais pārstāvis, kas sniegs atbildes uz jautājumiem un no kā varēs lūgt papildu informāciju. Līdz ar to *IQV* radās pārliecība, ka jauna pilnā dokumentācija no tā vēlāk netiks pieprasīta, jo *IQV* jau 1999. gada martā bija paziņojusi Komisijai, ka tās dokumentācija ir nepilnīga. Tomēr pēc tam 2001. gada februārī Komisija un *DGPC* pieprasīja no *IQV* pilno dokumentāciju. Šādi mainot savu attieksmi, Komisija esot padarījusi Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punktā paredzētā termiņa ievērošanu neiespējamu.

80 Prasītāja uzskata, ka pieprasīt iesniegt pilno dokumentāciju neiespējamā termiņā un atteikties to pagarināt ir pretrunā likuma garam. Šai ziņā Komisijas pieņemtā Regula Nr. 2076/2002 ir liecinoša tai ziņā, ka tā ir īsts pierādījums tam, ka Komisija būtu varējusi padarīt procedūras termiņus elastīgākus, kā tas ir darīts attiecībā uz citām aktīvajām vielām.

81 Turklāt *Syngenta* izstāšanās no procedūras esot radījusi ārkārtas situāciju, kas nav paredzēta Regulā Nr. 3600/92, pamatnostādnēs un instrukcijās, kuras attiecas uz atkārtotās pārbaudes procedūru. Komisijas atteikums pagarināt Regulā Nr. 2076/2002 noteikto termiņu esot diskriminējošs.

- 82 Visbeidzot, *IQV* izvirza Komisijai pretenzijas par to, ka tā nav paziņojusi *IQV*, ka metalaksilam ir piemērojama Regula Nr. 2076/2002 un ka termiņu būtu bijis iespējams pagarināt līdz 2005. gada 31. decembrim.
- 83 Komisija atbild, ka uz aktīvo vielu pārbaudes procedūru attiecas termiņi, kas pieteikumu iesniedzējiem, ziņotājai dalībvalstij un Komisijai ir jāievēro. Turklāt 2001. gadā ziņojumā Eiropas Parlamentam Komisija apņēmas raudzīties, lai pēc iespējas vairāk lēmumu tiktu pieņemti pirms 2003. gada jūlija un lai jebkādi vajadzīgie termiņa pagarinājumi būtu pēc iespējas īslaicīgāki.
- 84 Komisija noraida *IQV* argumentu, ka uzņēmums neesot spējis ievērot Kopienas tiesību aktos noteiktos termiņus, jo Komisija esot mainījusi savu nostāju. Komisija norāda, ka *DGPC* vairākkārt un jau no pārbaudes sākuma brīža *IQV* atgādināja, ka tai ir jāpapildina iesniegtā dokumentācija, jo nav veikti būtiski pētījumi. *IQV* turklāt vairākkārt bija apņēmusies veikt pētījumus, kas nepieciešami dokumentācijas pilnigošanai. Tomēr pašas norādītos termiņus tā nekad nav ievērojusi.
- 85 Pēc Komisijas domām, *IQV* jau 1998. gadā bija zināms, ka tā būs vienīgais paziņojuma iesniedzējs, un kopš 1999. gada gan Komisija, gan *DGPC* vairākkārt norādījušas uz attiecīgo *IQV* pienākumu sniegt informāciju un pierādījumus. Tātad, ja *IQV* būtu sākusī gatavot pilno dokumentāciju 1998. gadā, kad *Syngenta* oficiāli paziņoja par savu izstāšanos, vai pat tad, kad tā 1999. gadā saņēma apstiprinājumu par to, ka dokumentācijas salīdzinošā pārbaude turpinās, tai pēc aprēķiniem, ko atzīst arī prasītāja, būtu pieticis laika savākt visu vajadzīgo informāciju, vēlākais, līdz 2002. vai 2003. gadam, respektīvi, noteikumos izklāstītajos termiņos.

86 Komisija uzsver, ka *IQV* rīcībā 2002. gada maijā nav bijusi pilnā dokumentācija par metalaksilu un tā nav bijusi tās rīcībā pat iebildumu raksta izstrādes laikā, neraugoties uz to, ka tās nodrošināšana ir būtisks nosacījums, lai lēmums tiktu pieņemts vēlākais 2005. gadā.

87 Visbeidzot, Komisija uzskata, ka *IQV* nostāja ir pretrunīga. *IQV*, no vienas puses, apgalvo, ka atrodas ārkārtas situācijā, kas Komisijai bija jāņem vērā, bet, no otras puses, *IQV* uzskata, ka metalaksla situācija ir pielīdzināma citām aktīvajām vielām, uz kurām attiecas Regula Nr. 2076/2002. Attiecībā uz apgalvojumiem par diskrimināciju Komisija atgādina, ka ar pārbaudes procedūru saistītu iemeslu dēļ, it īpaši paziņojumu vai pilnās dokumentācijas savlaicīgas neiesniegšanas dēļ ir atsauktas vairāk nekā 400 aktīvās vielas.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

88 Kā Komisija pamatoti atzīmē, pastāv precīzi tiesību aktu noteikumi par vispārējo aktīvo vielu pārbaudes procedūras ilgumu un termiņiem, kuros iesniedzama pilnā dokumentācija un papildu informācija.

89 Regula Nr. 3600/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2266/2000, paredz, ka pēdējie papildu pētījumu rezultātu iesniegšanas termiņi principā beidzas 2002. gada 25. maijā, bet ilgtermiņa pētījumu termiņi beidzas 2003. gada 25. maijā.

- 90 Pārejas periodam, lai atļautu laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru pamatā ir aktīvās vielas, principā bija jābeidzas 2003. gada jūlijā, tomēr ar Regulu Nr. 2076/2002 tas tika pagarināts līdz 2005. gada 31. decembrim, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lēmums par aktīvās vielas iekļaušanu vai neiekļaušanu I pielikumā, kā tas noticis šai gadījumā, ir pieņemts vai tiks pieņemts pirms šī datuma.
- 91 Ir jāpārbauda, vai Komisija bija tiesīga atteikties pagarināt metalaksila pārbaudes procedūras termiņu.
- 92 No Regulas Nr. 3600/92 7. panta 4. punkta (skat. iepriekš 16. punktu) izriet, ka Komisija šo termiņu var pagarināt tikai izņēmuma gadījumos, proti, kad ziņotāja dalībvalsts un Komisija pirms 2001. gada 25. maija nav spējušas noteikt ilgtermiņa pētījumus, kas nepieciešami dokumentācijas izskatīšanai. Paziņojuma iesniedzējam turklāt ir jāsniedz ziņotājai dalībvalstij pierādījumi par to, ka šādi pētījumi ir pasūtīti trīs mēnešu laikā kopš dienas, kad saņemts pieprasījums pētījumu veikšanai, kā arī līdz 2002. gada 25. maijam jāiesniedz pētījumu protokols un pētījumu progresa ziņojums.
- 93 Ārkārtas situāciju pastāvēšanas izvērtējums ir atkarīgs no attiecīgajiem apstākļiem un ietilpst Komisijas izvērtēšanas pilnvarās. Šai lietā prasītājam bija zināms, ka saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu no viņas tiks pieprasīta pilnā dokumentācija. Jau no 1997. gada 3. jūnija *DGPC* prasītājam norādīja (skat. iepriekš 24. punktu), ka tās dokumentācija nav pilnīga. 1998. gada jūlijā *IQV* tika informēta par *Syngenta* izstāšanos, kas nekādā veidā negrozīja *IQV* pienākumu iesniegt pilno dokumentāciju noteiktajos termiņos. Šo secinājumu negroza fakts, ka nevienā tiesību aktā nav atrunāta situācija, kad viens no diviem paziņojuma iesniedzējiem izstājas no procedūras. Turklāt pēc tam, kad Komisija 2002. gada maijā paziņoja par nodomu iesniegt komitejai priekšlikumu par metalaksila

neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, IQV pēc savas ierosmes apturēja visus iespējamus pētījumus, īpaši tos, kuru izmaksas bija vislielākās. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka IQV būtu atradusies ārkārtas situācijā.

94 Prasītājas argumentam par to, ka pēc Komisijas nostājas maiņas nav bijis iespējams ievērot termiņus, šai lietā nav nozīmes. Faktiski 1999. gada 19. jūlija vēstulē par IQV pienākumiem ir skaidri teikts: “[Pieteikuma iesniedzējam] jāuzņemas atbildība iesniegt ziņotājai dalībvalstij, citām dalībvalstīm, Komisijai un ekspertiem, kas minēti 7. panta 2. punktā (“peer review”), kopsavilkuma dokumentāciju un, vajadzības gadījumā, pilno dokumentāciju”. Pat ja DGPC 1999. gada 28. oktobra vēstulē IQV šīs rindas nav iekļautas, ir skaidrs, ka Komisijas nostāja ir palikusi nemainīga. Līdz ar to IQV situāciju nevar saukt par ārkārtēju Komisijas rīcības dēļ.

95 Pilnvaras piešķirt pagarinājumu līdzinās izvērtēšanas pilnvarām, kas atkarīgas no katra konkrētā gadījuma. Nudien, ir jāatgādina, ka Kopienas iestādēm kopējā lauksaimniecības politikā, uz ko attiecas šī lieta, ir lielas izvērtēšanas pilnvaras attiecībā uz sasniedzamo mērķu noteikšanu un piemēroto līdzekļu izvēli. Tāpēc Kapienu tiesai pēc būtības jāpārbauda vienīgi, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav realizētas acīmredzami kļūdaini vai, nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī, vai iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas izvērtēšanas pilnvaras (Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. septembra spriedums lietā T-70/99 *Alpharma/Padome*, *Recueil*, II-3495. lpp., 177.–180. punkts). Līdz ar to ir jāpārbauda, vai, atsakoties pagarināt termiņus, Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

96 Aktīvās vielas pārbaudes termiņa nebeidzama pagarināšana būtu pretrunā Direktīvas 91/414 mērķim, t.i., augsta līmeņa garantijām cilvēku un dzīvnieku veselībai un vides aizsardzībai. Protams, Komisija jau ir atļāvusi pagarināt dažu aktīvo vielu pārbaudes termiņus, līdz ar to IQV apgalvo, ka atteikums pagarināt metalaksila pārbaudes termiņu esot diskriminējošs. Taču Komisija norāda, ka citām aktīvajām vielām

piešķirtie pagarinājumi nekad nav pārsnieguši 2003. gada 31. decembri. Bet pēc IQV pētījumu progresu grafika, kas atjaunināts 2002. gada 14. oktobrī, var redzēt, ka daži pētījumi tiktu pabeigti tikai 2004. gada septembrī.

- 97 Turklāt ir jāņem vērā tas, ka 2001. gada ziņojumā Eiropas Parlamentam Komisija apņēmas raudzīties, lai pēc iespējas vairāk lēmumu tiktu pieņemti pirms 2003. gada jūlija un lai jebkādi vajadzīgie termiņu pagarinājumi būtu pēc iespējas īslaicīgāki. Ņemot vērā šos elementus, Komisija, atsakoties pagarināt metalaksila pārbaudes termiņu, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.
- 98 Attiecībā uz prasītājas argumentu, ka ziņotāja dalībvalsts būtu varējusi uzņemties *Syngenta* pilnās dokumentācijas izplatīšanu, lai ietaupītu laiku un varētu uzsākt dalībvalstu ekspertu pārbaudi ("*peer review*"), ir jāatgādina, ka nav nekādu noteikumu, kas liktu ziņotājai dalībvalstij šādi rīkoties. Turklāt Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts paredz, ka dokumentācija ir jāizplata paziņojuma iesniedzējam.
- 99 Ja prasītāja piesauc pārbaudes sistēmas ieceri un leģitīmo mērķi, lai apstrīdētu pilnās dokumentācijas iesniegšanas termiņu, ir jākonstatē, ka termiņus reglamentē spēkā esošie noteikumi, bet to pagarināšana ir Komisijai piešķirtās tiesības (skat. iepriekš 95.–97. punktu).
- 100 No tā izriet, ka prasītājas argumenti, ar kuriem tā cenšas apstrīdēt termiņus, ir nepamatoti un noraidāmi. No visa iepriekšējā izriet, ka pirmā pamata pirmā un otrā daļa ir nepamatota.

Pretruna starp Apstrīdēto lēmumu un Komisijas nostāju attiecībā uz Syngenta iesniegto pētījumu izmantošanu, lai ziņotāja dalībvalsts varētu izstrādāt ziņojumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 101 Prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav rīkojusies konsekventi, jo savā 1999. gada 19. jūlija vēstulē tā skaidrojusi, ka nekas neliedz ziņotājam dalībvalstij izstrādāt ziņojumu uz visas pieejamās informācijas pamata, un vienlaikus pieprasījusi IQV izstrādāt pilno dokumentāciju, netieši norādot, ka tai jānopērk *Syngenta* pētījumi vai jāatkārto pētījumi, kas jau ir tikuši veikti. Prasītājasprāt, Komisijai jau no paša sākuma esot bijis zināms, ka IQV rīcībā nav pilnās dokumentācijas un tai būtu jāatkārto *Syngenta* dokumentācijā iekļautie pētījumi, lai to izstrādātu.
- 102 Prasītāja uzskata, ka, ņemot vērā dažas nepilnības spēkā esošajos tiesību aktos, Komisijai vajadzēja atļaut turpināt metalaksla pārbaudes darbu, izvēloties šādus risinājumus: pirmkārt, metalaksla pārbaudē pēc iespējas plašāk izmantot jau izstrādāto dokumentāciju, uzdot IQV atbildēt uz jautājumiem, kas tai tiktu uzdoti, un izmantot nepublicētus vai papildu pētījumus, kas vajadzīgi, lai pārlicinātu par aktīvo vielu citas dalībvalstis; otrkārt, ja netiek izmantoti iepriekš minētie risinājumi, tad no *Syngenta* aizsargātajiem pētījumiem noteikt tos, kas ir jāatkārto, lai aizsargātu metalakslu, jo IQV bija paziņojusi, ka ir gatava to izdarīt; treškārt, atļaut IQV veikt šos pētījumus praktiski pieņemamā termiņā, kā Komisija to jau ir darījusi attiecībā uz citām aktīvajām vielām.
- 103 Komisija uzskata, ka Apstrīdētais lēmums atbilst spēkā esošo tiesību aktu interpretācijai, kas izklāstīta Komisijas 1999. gada 19. jūlija vēstulē. Šai vēstulē

Komisija izskaidroja, ka nekas neliedz ziņotājam dalībvalstij izstrādāt ziņojumu uz visas pieejamās informācijas pamata. Neraugoties uz to, Komisija uzskata, ka, tā kā pierādījumu iesniegšanas nasta gulstas uz paziņojuma iesniedzēju, tieši viņam arī ir jāiesniedz visa informācija, kas ir vajadzīga, lai pierādītu, ka konkrētā aktīvā viela nerada kaitējumu vai citas nepieņemamas sekas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- ¹⁰⁴ Kā jau teikts, Komisijas nostāja šai jautājumā nav mainījusies (skat. iepriekš 94. punktu). Pieprasot pilno dokumentāciju 2001. gadā, Komisija nav nonākusi pretrunās, jo jau 1999. gada jūlijā *DGPC* tika nosūtīts juridisks atzinums, kurā bija minēts šis pienākums.
- ¹⁰⁵ Regulas Nr. 3600/92 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts paredz, ka ziņotāja dalībvalsts “izskata 6. panta 2. un 3. punktā minētās dokumentācijas [t.i., kopsavilkuma dokumentāciju un pilno dokumentāciju] [..], ka arī citu pieejamo informāciju”. Komisijas 1999. gada 19. jūlija atzinumā sniegtā interpretācija ir savietojama ar Regulu Nr. 3600/92. Ir arī jākonstatē, ka tas, ka Komisija noteikumos nav skaidri paredzējusi, kādas specifiskas sekas rodas gadījumā, kad viens lūgums atļaut laist tirgū aktīvu vielu tiek atsaukts, bet cits šāds lūgums netiek atsaukts, nebūt nenozīmē, ka tiesību akts būtu nepilnīgs. Līdz ar to prasītājas arguments ir jānoraida. Tātad pilnībā noraidāma ir arī šī pirmā pamata daļa.

Komisijas pieņēmuma pretlikumīgums

Lietas dalībnieku argumenti

- 106 Prasītāja apgalvo, Komisija ir balstījusies uz nepamatotu pieņēmumu, kas ir pretrunā spēkā esošajiem tiesību aktiem. Šis pieņēmums ir, ka IQV nebūtu bijusi spējīga atbildēt uz ekspertu jautājumiem līdzvērtīgu speciālistu veiktās pārbaudes laikā ("peer review") vai iesniegt datus saistībā ar dažiem jautājumiem. Prasītāja uzsver, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma apsvērumos min, ka nepietiek datu, lai veiktu pārbaudi, lai gan, pirmkārt, IQV ir iesniegusi pētījumus, kurus Komisija nav ņēmusi vērā, un ar jauniem pētījumiem vairāku gadu laikā novērsusi nepilnības dokumentācijā, otrkārt, IQV vienmēr ir bijusi gatava iesniegt vajadzīgos pētījumus, un, treškārt, Komisija pati nav spējusi noteikt un definēt, kādus pētījumus tā uzskata par nepieciešamiem aktīvās vielas aizstāvēšanai un kuri *Syngenta* pētījumi ir aizsargāti.
- 107 IQV turklāt apgalvo, ka Komisijai būtu jāņem vērā, ka tā traucēja uzņēmumam *Rallis*, kas ražo metalaksilu, ko prasītāja importē. *Rallis* tehniskās zināšanas un pamatīgā pieredze ļautu tam ārkārtīgi plaši atbildēt uz lielāko daļu jautājumu, kas varētu tikt uzdoti metalaksila sakarā. Visbeidzot, prasītāja uzsver, ka, izdarot savu pieņēmumu, Komisija ir balstījusies uz savu pieredzi atkārtotās pārbaudes procedūrās. Taču ikvienas aktīvās vielas pārbaudes procedūra ir atšķirīga, un katrā konkrētajā gadījumā rodas atšķirīgas problēmas, kas nav salīdzināmas.
- 108 Komisija apgalvo, ka nav sniegta atbilde uz vairākiem būtiskiem jautājumiem, proti, par metalaksila vai tā sastāvdaļu ekotoksiskumu. IQV turklāt ir nonācis pretrunās, apņemoties pilnīgot savu dokumentāciju un pēc tam nošķirot būtiskos pētījumus, kas tai jāveic, no aizsargātajiem pētījumiem *Syngenta* dokumentācijā.

- 109 Komisija uzsver, ka pretēji IQV apgalvojumiem dokumentācija, ko *Syngenta* bija iesniedzis ziņotājai dalībvalstij ziņojuma izstrādei, nebija pilnīga. DGPC ziņojuma secinājumos bija norādīts, ka *Syngenta* dokumentācijā ir būtiskas nepilnības. Turklāt, tā kā IQV nebija pieejami šajā dokumentācijā iekļautie pētījumi, tā pētījumu pārbaudītājiem nevarēja norādīt iespēju meklēt tajos informāciju, jo IQV nebija ar tiem iepazinies, kā arī nevarēja atbildēt uz dalībvalstu ekspertu jautājumiem vai kritiku. Komisija piemetina, ka pierādījumu sniegšanas pienākums neskar nedz ziņotāju dalībvalsti, nedz nevienu citu uzņēmumu, piemēram, *Rallis*. Turklāt, ja svarīga informācija arī būtu bijusi *Rallis* rīcībā, neviens neliedza šim uzņēmumam darīt to zināmu prasītājai.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 110 Pēc iepazīšanās ar lietas materiāliem un, ņemot vērā ierasto praksi šai jomā, ir jāuzskata, ka Komisija ir pamatoti atzinusi, ka IQV, tā kā tai nebija pieejami *Syngenta* dokumentācijas pētījumi, nebūtu varējusi atbildēt uz ekspertu jautājumiem par šiem pētījumiem. Tā Apstrīdētā lēmuma septītajā apsvērumā Komisija min, ka pārbaudes vajadzībām nav pietiekami daudz datu. Turklāt, Portugāles iestādes, kuru rīcībā bija *Syngenta* dokumentācija, uzskatīja, ka tām nav jāatbild uz jautājumiem, kas uzdoti, dalībvalstu ekspertiem veicot pārbaudi.
- 111 Prasītāja apliecina, ka vienmēr ir bijusi gatava iesniegt vajadzīgos pētījumus, tomēr jāatgādina, ka tā vairākkārt nav ievērojusi termiņus dokumentācijas papildināšanai. Komisija pamatoti norāda, ka IQV ir veicinājusi situāciju, kurā nonākusi, jo nav ievērojusi papildu informācijas iesniegšanas termiņus, un līdz ar to nav spējusi iesniegt pilno dokumentāciju.

- 112 Ir jāpieņemina, ka, pat pieņemot, ka būtu pamatoti atzīt, ka *Rallis* spētu ārkārtīgi plaši atbildēt uz lielāko daļu jautājumu, ko, veicot pārbaudi, varētu uzdot dalībvalstu ekspertiem, nav noliedzams, ka *IQV* rīcībā tomēr nebija pilnās dokumentācijas un ka vairāki būtiski jautājumi, proti, par metalaksila vai tā sastāvdaļu ekotoksiskumu, tā arī bija palikuši bez atbildes. Šeit arī jāatzīmē, ka ne visi būtiskie pētījumi, kuri nebija iekļauti *IQV* dokumentācijā, bija pieejami *Syngenta* dokumentācijā (skat. arī turpmāk 137. punktu).
- 113 Visbeidzot, pati prasītāja savā 2001. gada 4. maijā Komisijai sūtītajā vēstulē norādīja, ka tai ir grūti atbildēt uz dalībvalstu jautājumiem, ja tās rīcībā nav *Syngenta* pētījumu.
- 114 Līdz ar to arguments par Komisijas pieņēmuma pretlikumīgumu ir noraidāms.
- 115 No tā izriet, ka pirmais pamats ir noraidāms pilnībā.

2. Par otro pamatu — samērīguma principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 116 Prasītāja apgalvo, ka Komisija, izlemjot neiekļaut Direktīvas 91/414 I pielikumā aktīvo vielu metalaksilu un izņemt no tirgus visus augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir metalaksils (Apstrīdētā lēmuma 1. un 2. pants), ir pārkāpusi samērīgumu

principu. Prasītājasprāt, Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 mērķis ir atkārtoti pārbaudīt visas aktīvās vielas, kuras uzņēmumi vēlas aizstāvēt, pieņemot, ka ir jābūt pētījumiem, kas to ļauj izdarīt, lai tirgū nonāktu tikai drošas vielas. Šis pamats ir formulēts trijās daļās, kuras Pirmās instances tiesa aplūkos kopā.

Apstrīdētā lēmuma nepiemērotība un neatbilstība attiecībā uz sasniedzamo mērķi

- 117 Prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums pārkāpj samērīguma principu, jo tas paredz izņemt no Eiropas tirgus vielu, kuras zinātniskā analīze vēl nav pabeigta. Šādu izņemšanu uzdots veikt, neraugoties uz faktu, ka, no vienas puses, ziņotājas dalībvalsts rīcībā ir visi attiecīgās aktīvās vielas pārbaudei vajadzīgie pētījumi un, no otras puses, ka eksistē konkrēts uzņēmums, proti, *IQV*, kas vēlas sākt šīs aktīvās vielas tirdzniecību un ir gatavs piedalīties reģistrēšanas darbā. Apstrīdētais lēmums esot radies tāpēc, ka Komisija nespējot ar loģisku interpretācijas metodi atrisināt problēmu, kurai Regula Nr. 3600/92 neparedz viennozīmīgu un skaidru risinājumu.
- 118 Prasītāja turklāt uzskata, ka Komisijai nav nekāda nopietna motīva, ar ko pamatot Apstrīdētā lēmuma pieņemšanu. Tā apgalvo, ka Direktīvas 91/414 I pielikumā nesēn ir iekļauta viela metalakšils-M, kas ir ļoti līdzīga metalakšilam, un to ir panācis uzņēmums *Syngenta*, izmantojot pētījumus, no kuriem 80 % sakrīt ar metalakšila iekļaušanai vajadzīgajiem pētījumiem. Metalakšils turklāt bez jebkādam grūtībām tiekot tirgots pasaules tirgū jau vairākus gadus un neesot radījis sabiedrības veselībai nekādus draudus.

- 119 Prasītāja apgalvo, ka Komisijas lēmums esot sasteigts, jo tā ir vēlējusies pēc iespējas ātrāk pabeigt to vielu pārbaudi, uz kurām attiecas aktīvo vielu reģistrācijas programmas pirmā fāze. Prasītāja precizē, ka Apstrīdētais lēmums ir pieņemts procesuālu un administratīvu apsvērumu dēļ, kas nebūt nav neapstrīdami. Paātrinot aktīvo vielu pārbaudes darbu, Komisija esot paplašinājusi to vielu sarakstu, kuras no tirgus ir jāizskauž.
- 120 Prasītāja piebilst, ka lēmums ir neatbilstošs, jo tas nedod nekādu labumu veselības aizsardzībai, sabiedrības interesēm un Eiropas tirgum. Apstrīdētais lēmums ir nelabvēlīgs tikai tirgum un patērētājiem (ierobežotas izvēles iespējas), kā arī konkurencei. Metalaksils tiktu aizstāts ar metalaksilu-M, kas ir lielisks aizstājējs un pieder starptautiskajam uzņēmumam *Syngenta*. Metalaksila izskaušana ļautu *Syngenta* iegūt dominējošu stāvokli augu aizsardzības līdzekļu — fungicīdu tirgū. Prasītāja piemetina, ka citi aktīvo vielu, kuras Komisija uzskata par līdzekļiem, ar kuriem var aizstāt metalaksilu, ražotāji un īpašnieki, piemēram, *Bayer* vai *Aventis*, nav izmantojuši Apstrīdētā lēmuma pieņemšanu, lai reklamētu savu produkciju un pārņemtu to tirgus daļu, kas līdz šim bija rezervēta metalaksilam.
- 121 Prasītāja uzsver, ka uzņēmuma *Syngenta* plānu izmantot to pašu monopolista stratēģiju, t.i., izslēgt no tirgus metalaksilu un izmantot metalaksilu-M, lai dominētu tirgū, ASV iestādes ir noraidījušas, jo to rīcībā ir pietiekami elastīga sistēma, ar kuras palīdzību ir iespējams kontrolēt un nepieļaut šāda veida problēmsituācijas.
- 122 Komisija uzsver, ka direktīvas mērķis ir nevis aizsargāt tirgu vai konkurenci, bet gan aizsargāt cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi (Direktīvas 91/414 ceturtais un devītais apsvērumi). Šis mērķis atbilst judikatūrā definētajam piesardzības principam, kurā atzīta veselības un vides aizsardzības prioritāte pār ekonomiska rakstura interesēm.

- ¹²³ Komisija piebilst, ka jau no 1996. gada prasītāja bija informēta par to, ka tās dokumentācijā trūkst būtisku pētījumu. 2002. gada jūnijā prasītāja apgalvoja, ka tai vajadzīgi vismaz trīs gadi, lai viņas rīcībā būtu pilna dokumentācija. Līdz ar to Komisija secina, ka lēmums nav bijis nedz sasteigts, nedz pieņemts steigā.

Iespēja sasniegt mērķi ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem

- ¹²⁴ Prasītāja apgalvo, ka Komisija būtu varējusi izvēlēties citus risinājumus ar vieglākām sekām, pirms tā izlemj neiekļaut metalaksilu Direktīvas 91/414 I pielikumā un pilnībā izskaust no tirgus tos augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir metalaksils. Komisija būtu varējusi:

— turpināt atkārtotās pārbaudes darbu un likt Portugāles iestādēm nodot pilno metalaksila dokumentāciju tām dalībvalstīm, kas to būtu prasījušas, uzticot prasītājai uzdevumu veikt papildu pētījumus, kas vajadzīgi, lai kļiedētu šaubas par šo aktīvo vielu;

— (Komisija pati vai ziņotāja dalībvalsts) precizēt, kādi pētījumi ir nepieciešami un kuri pētījumi ir aizsargāti;

— piešķirt prasītājai pietiekami ilgu termiņu pētījumu atkārtošanai.

- 125 Prasītāja īpaši atzīmē, ka Komisijai lēmumā būtu bijis jāsniedz pamatojums, kāpēc tā ir nolēmusi nepiešķirt metalaksilam termiņu, kas būtu ilgāks par 2003. gadu, ja Regula Nr. 2076/2002 pieļauj pagarināt to līdz 2005. gada decembra beigām.
- 126 Visbeidzot, prasītāja paskaidro, ka iespēja pārreģistrēt metalaksilu kā jaunu vielu neesot bijis īstenojams risinājums.
- 127 Komisija atgādina, ka pārbaudes sistēma ar Direktīvu 91/414 ir ieviesta tādēļ, lai, izmantojot paziņojuma iesniedzēja sniegto informāciju, būtu iespējams pietiekami labi pārbaudīt attiecīgās aktivās vielas.

Samērīguma principa šaurā izpratnē pārkāpums

- 128 Pirmkārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums ir nesamērīgs šaurā izpratnē tiktāl, ciktāl privātpersonu tiesībām radītais kaitējums pārsniedz labumu, ko gūst sabiedrības intereses. Faktiski viela tiek izskausta no tirgus, lai gan nav pierādīts, ka tā radītu problēmas vai kaut mazāko risku sabiedrības veselībai.
- 129 Otrkārt, prasītāja piebilst, ka Komisijas lēmums pavājina konkurenci (tikš ievests mazāk lauksaimniecības produktu, kas apstrādāti ar metalaksilu saturošiem līdzekļiem), kā arī samazina patērētāju izvēles iespējas.

- 130 Treškārt, prasītāja uzskata, ka *Syngenta* ir vienīgais ieguvējs no metalaksila izskaušanas, jo šis uzņēmums tirgo metalaksilu-M, kas ir metalaksila dabiskais aizstājējs. Turklāt *Syngenta* nekad nav mēģinājis patērētājus orientēt uz citiem līdzekļiem nekā metalaksils-M, kuri arī pieder *Syngenta* un ar ko, pēc Komisijas domām, var aizstāt metalaksilu.
- 131 Komisija noraida šos argumentus, uzskatot, ka tieši pati Direktīva, uzliedzot paziņojuma iesniedzējam stingru pienākumu sniegt pierādījumus, pakārto individuālās intereses sabiedrības interesēm. Komisijasprāt, atļaut var tikai tādas vielas un līdzekļus, kas nerada risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai un videi.
- 132 Komisija uzskata, ka tas, kādas sekas attiecībā uz minēto importu radīs metalaksila neieklešana Direktīvas 91/414 I pielikumā, izriet nevis no Apstridētā lēmuma, bet gan no par tām notiekošās procedūras, kura vēl turpinās un par kuru noris konsultācijas Pasaules tirdzniecības organizācijas Sanitāro un fitosanitāro pasākumu komitejā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 133 Pretēji prasītājas apgalvojumiem Regulas Nr. 2076/2002 sestajā apsvērumā konkurences aizsardzība nav minēta. Komisija pamatoti norāda, ka Direktīvas 91/414 mērķis ir nevis aizsargāt tirgu vai konkurenci, bet gan aizsargāt cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi. Šis mērķis atbilst judikatūrā definētajam piesardzības principam, kas nosaka veselības un vides aizsardzības prioritāti pār ekonomiska rakstura interesēm.

- 134 Judikatūrā jau sen ir noteikts, ka sasniedzamā mērķa nozīmīgums, respektīvi, cilvēku veselības aizsardzība, var radīt dažiem tirgus dalībniekiem negatīvas ekonomiskas sekas, kuru apjoms var būt ievērojams. Šajos apstākļos sabiedrības veselības aizsardzībai ir jāpiešķir lielāka nozīme nekā ekonomiska rakstura apsvērumiem (Eiropas Kopienu Tiesas 1996. gada 12. jūlija rīkojums lietā C-180/96 R Apvienotā Karaliste/Komisija, *Recueil*, I-3903. lpp., 93. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. septembra spriedums lietā T-13/99 *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-3305. lpp., 456. un 457. punkts).
- 135 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no vispārējiem Kopienu tiesību principiem, prasa, lai Kopienas iestāžu pieņemtie akti nepārsniegtu tās robežas, kas ir piemērotas un nepieciešamas, lai sasniegtu ar attiecīgajiem tiesību aktiem noteiktos leģitīmos mērķus, t.i., gadījumos, kad pastāv izvēle starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas risinājums, kas rada vismazāk ierobežojumu, lai radītais apgrūtinājums nebūtu pārmērīgi liels attiecībā uz sasniedzamajiem mērķiem (skat. it īpaši Tiesas 1987. gada 18. novembra spriedumu lietā 137/85 *Maizena u.c.*, *Recueil*, 4587. lpp., 15. punkts; skat. iepriekš minēto spriedumu *Pfizer Animal Health*/Padome, 411. punkts).
- 136 Lauksaimniecības lietās, pasākumos, ko veic saskaņā ar EK līguma 43. pantu (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 37. pants), Tiesas veiktā samērīguma principa kontrole ir īpaša tai ziņā, ka Tiesa atzīst plašo Kopienas likumdevēja diskrecionāro varu šajās lietās, kas nozīmē politisku, ekonomisku un sociālu izvēli, kā arī sarežģītu vērtēšanu (Tiesas 1998. gada 5. maija spriedums lietā C-157/96 *National Farmers' Union u.c.*, *Recueil*, I-2211. lpp., 61. punkts). Līdz ar to šai jomā noteikta pasākuma likumīgumu var apdraudēt tikai tā acīmredzamā nepiemērotība, lai sasniegtu kompetentās iestādes izvirzīto mērķi (Tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā C-189/01 *Jippes u.c.*, *Recueil*, I-5689. lpp., 82. punkts; iepriekš minētie spriedumi lietā *Pfizer Animal Health*/Padome, 412. punkts, un lietā *Alpharma*/Padome, 177.–180. punkts).

137 Šajā lietā Direktīvas 91/414 juridiskais pamats ir EK līguma 43. pants. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Komisija ir pieņēmusi lēmumu, kas ir acīmredzami nepiemērots, lai sasniegtu ar šo direktīvu ieviestās pārbaudes sistēmas mērķi, respektīvi, aizsargātu cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi. Tā kā IQV nebija pieejami *Syngenta* pētījumi, tā nebūtu varējusi atbildēt uz jautājumiem līdzvērtīgu speciālistu veiktās pārbaudes laikā (“*peer review*”). Tādējādi nebūtu iespējams pierādīt, ka aktīvā viela ir nekaitīga, un līdz ar to netiktu sasniegts mērķis aizsargāt cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī vidi. Kaut arī prasītāja, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumu, ir norādījusi, ka viņas un *Syngenta* pētījumi neaptvēra tikai divus pētījumus [“Laboratorijas pētījumi par metalaksila ietekmi uz citiem posmkājiem, izņemot bites” (“laboratory studies to cover the effects of metalaxyl to non-target arthropods other than bees”) un “Medicīniskie papildu dati par pārraudzības un rūpnīcu personālu, klīniskie pētījumi un saindēšanās gadījumi” (“more medical data on surveillance and manufacturing plant personnel, clinical cases and poisoning incidents”)] un ka šie pētījumi bija jau pabeigti, kad tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, ir jāatzīmē, ka tiesas sēdes laikā prasītāja atzina, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā — 2003. gada maijā — bija pabeigti tikai pārskatu projekti, nevis galīgie pētījumi.

138 Ir jānoraida prasītājas arguments par to, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā samērīguma principam tiktāl, ciktāl tas ir nepiemērots un neatbilstošs konkurences aizsardzības mērķa sasniegšanas nolūkos.

139 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pamats, kas balstīts uz samērīguma principa pārkāpumu, nav pamatots nevienā no trim daļām un ir noraidāms.

3. Trešais pamats — nepareiza pilnvaru izmantošana

Lietas dalībnieku argumenti

- 140 Prasītāja būtībā uzskata, ka Apstrīdētais lēmums ir pilnvaru nepareizas izmantošanas gadījums tiktāl, ciktāl Komisija, pieņemot šo lēmumu, ir centusies panākt mērķus, kuri radikāli atšķiras no Kopienas tiesību aktos par aktīvo vielu reģistrēšanu noteiktajiem mērķiem.
- 141 Precīzāk, prasītāja uzskata, ka Apstrīdētais lēmums ir pieņemts tāpēc, ka *Syngenta* ir izdarījis uz Komisiju spiedienu un Komisija pret *Syngenta* ir vēlējusies izturēties labvēlīgāk.
- 142 Šajā ziņā prasītāja izvirza trīs argumentus. Pirmkārt, Apstrīdētajam lēmumam nav zinātniska pamata un tas tika pieņemts, kaut arī pastāvēja visi pētījumi, kas ļautu izvērtēt metalaksilu; *IQV* bija gatava uzņemties šīs vielas tirgošanu Eiropas Savienībā un pabeigt reģistrāciju, kas varētu būt vajadzīga (veikt nepieciešamos pētījumus un atbildēt uz dalībvalstu un Komisijas jautājumiem). Otrkārt, Komisija, izvēloties izņemt no tirgus metalaksilu, ir izraudzījusies vienu no visstingrākajiem pasākumiem, nemaz nepapūloties nopietni apsvērt citas, liberālākas iespējas, piemēram, termiņa pagarināšanu. Treškārt, Komisija procedūras laikā ir mainījusi savu nostāju un interpretāciju attiecībā uz *Syngenta* iesniegto pētījumu izmantošanas iespējām.

- 143 Komisija apgalvo, ka Apstrīdēto lēmumu tā ir pieņēmusi nevis *Syngenta* interesēs, bet gan saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem, konkrēti, Direktīvu 91/414, kura paredz neiekļaut pielikumā aktīvo vielu, ja nav savlaicīgi iesniegta nepieciešamā informācija.
- 144 Komisija uzskata, ka no sarakstes starp *IQV* un Portugāles iestādēm skaidri izriet, ka ziņotājas dalībvalsts vērtējums nevienā brīdī kopš *IQV* dokumentācijas iesniegšanas dienas nav bijis pretrunīgs. Arī Komisijas dienesti nav rīkojušies pretrunīgi, jo tie allaž ir skaidri nošķīruši dokumentāciju, uz kuras pamata *DGPC* var izstrādāt savu ziņojumu, un informācijas iesniegšanas pienākumus, kas gulstas uz *IQV*.
- 145 Komisija atzīmē, ka *IQV* vairākkārt ir pateikusies Komisijas dienestiem par sadarbību un pūlīņiem atrast atbilstošu risinājumu. *IQV* sarakstē pati atzīst, ka Komisijas dienesti ir piedāvājuši dažādas alternatīvas, norādot, ka lūgt iekļaut metalaksilu Direktīvas 91/414 I pielikumā saskaņā ar jauno aktīvo vielu atļaušanas procedūru vēl nav iespējams.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 146 Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru pilnvaru nepareizas izmantošanas jēdziens Kopienas tiesībās ir precīzi noteikts un attiecas uz situāciju, kurā administratīva iestāde izmanto savas pilnvaras tādu mērķu sasniegšanai, attiecībā uz kuriem šīs pilnvaras nav piešķirtas. Pilnvaru nepareiza izmantošana lēmumā var izpausties tikai tad, ja objektīvas, būtiskas un saskanīgas pazīmes liecina, ka lēmums ir pieņemts, lai sasniegtu mērķus, kas tajā nav uzskaitīti (Tiesas 1997. gada 25. jūnija spriedums lietā

C-285/94 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-3519. lpp., 52. punkts; Tiesas 1998. gada 14. maija spriedums lietā C-48/96 P *Windpark Groothusen*/Komisija, *Recueil*, I-2873. lpp., 52. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 28. septembra spriedums lietā T-254/97 *Fruchthandelsgesellschaft Chemnitz*/Komisija, *Recueil*, II-2743. lpp., 76. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 28. septembra spriedums lietā T-612/97 *Cordis*/Komisija, *Recueil*, II-2771. lpp., 41. punkts).

147 Šai lietā prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu noteikt procesa organizatoriskos pasākumus, lai konstatētu minēto pilnvaru nepareizu izmantošanu, tomēr nepaskaidro, kādā veidā *Syngenta* ir izdarījusi spiedienu. Prasītāja turklāt nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka Komisija ir pieņēmusi lēmumu šāda spiediena rezultātā. Ir skaidrs, ka Pirmās instances tiesai nav jāpierāda tik neprecīzi apgalvojumi. Arī Pirmās instances tiesai prasītie dokumenti nevar palīdzēt rast risinājumu šai lietā. Ņemot vērā šos elementus, pamats, kas balstīts uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, ir noraidāms.

148 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītājas prasība atcelt lēmumu ir noraidāma pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

149 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, to skaitā izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Industrias Químicas del Vallés, SA*, sedz tiesāšanās izdevumus, to skaitā izdevumus, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru.

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 28. jūnijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

J. Pirrung

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 2430
Prāvas rašanās fakti	II - 2439
Process	II - 2447
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 2448
Juridiskais pamatojums	II - 2449
1. Pirmais pamats — kļūdaina un nekonsekventa Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 interpretācija	II - 2449
Pretruna starp Apstrīdēto lēmumu un, no vienas puses, Direktīvas 91/414 un Regulas Nr. 3600/92 noteikumiem, kā arī to piemērošanas noteikumiem un, no otras puses, aktīvo vielu atkārtotās pārbaudes sistēmas iecerī un mērķi	II - 2450
Par IQV pienākumu izstrādāt pilno dokumentāciju	II - 2450
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2450
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2453
Par IQV dokumentācijas iesniegšanai atvēlēto termiņu pretlikumību	II - 2455
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 2455
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2457
Pretruna starp Apstrīdēto lēmumu un Komisijas nostāju attiecībā uz <i>Syngenta</i> iesniegto pētījumu izmantošanu, lai ziņotāja dalībvalsts varētu izstrādāt ziņojumu	II - 2461
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2461
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2462
Komisijas pieņēmuma pretlikumīgums	II - 2463
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2463
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2464
	II - 2477

2.	Par otro pamatu — samērīguma principa pārkāpumu	II - 2465
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 2465
	Apstrīdētā lēmuma nepiemērotība un neatbilstība attiecībā uz sasniedzamo mērķi	II - 2466
	Iespēja sasniegt mērķi ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem	II - 2468
	Samērīguma principa šaurā izpratnē pārkāpums	II - 2469
	Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2470
3.	Trešais pamats — nepareiza pilnvaru izmantošana	II - 2473
	Lietas dalībnieku argumenti	II - 2473
	Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2474
	Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2475